

tedy pro otázku, má-li býti tohoto zákona použito, rozhodnou pouze okolnost, co bylo předmětem smlouvy, nikoliv způsob, jakým majitel předmětu nájemního užívá. V tomto případě jest nesporno, že žalující strana dala žalované straně do nájmu část sportovního hřiště, že tedy předmětem nájemní smlouvy jest pouhý nezastavený pozemek. Okolnost, že pronajaté hřiště nezůstalo hřištěm a že později stranou žalovanou za souhlasu strany žalující postaveny byly na něm Döckerovy baráky, nemůže na tom ničeho změnit, když není tvrzeno, že se tyto baráky staly vlastnictvím strany žalující a že se tím předmět smlouvy změnil. Zůstal-li však předmětem smlouvy pouhý pozemek, nelze naň vztahovati zákon o ochraně nájemců a sluší o návrhu na zrušení této smlouvy rozhodnouti sporem.

Čís. 737.

Povolení prozatimního opatření dle § 384 ex. ř. jest pouhým exekucním titulem, na základě jehož teprve může býti povolena exekuce dle § 355 ex. ř.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1920, R I 881/20.)

Ohrožený domáhal se současně se žádostí za prozatimní opatření zákazem honitby, by odpůrci uložena byla za každý zapovězený čin pokuta, jakož i aby zřídil jistotu pro škodu, která by vznikla dalšími zapovězenými činy. Soud první stolice vyhověl žádosti v plném rozsahu. Rekursní soud zamítl žádost pokud šlo o uložení pokuty a zřízení jistoty. Důvody: Dle §§ 384 a 355 ex. ř. je nutno za příčinou vynucení opomenutí nejdříve navrhnouti exekuci k tomuto vynucení a teprve, když exekuce taková byla povolena, je možno dále navrhnouti, aby byla uložena straně povinné peněžitá pokuta za každý další zapovězený čin, jakož i jistota za škodu, každým takovým dalším činem povstalou. Žalobcové však za povolení exekuce ve smyslu § 355 ex. ř. k vynucení opomenutí dosud nežádali a je proto jejich návrh na uložení pokuty a jistoty ve smyslu tohoto zákonného ustanovení předčasným a nelze mu proto vyhověti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Názor stěžovatelů, že dle §§ 355 a 384 ex. ř. prozatimné opatření sluší provést tím způsobem, že se již po povolení jeho odpůrci uloží peněžitá pokuta nebo vazba pro každý zapovězený čin, nelze sdíleti. Usnesení prozatimné opatření povolující, které má býti provedeno, jest exekucním titulem k zajištění nároku navrhovatelů a lze na základě něho v tomto případě ve smyslu § 355 ex. ř. navrhnouti, aby k vynucení a provedení tohoto prozatimného opatření povolena byla exekuce. Slovy »po povolení exekuce« v § 355 ex. ř. sluší tedy rozuměti exekuci povolenou na základě prozatimného opatření, a nelze je vykládati, jak tvrdí stěžovatelé ve smyslu: »po povolení prozatimního opatření«. Jest tedy nutno, aby navrhovatelé žádali především za povolení exekuce, ač není zákonem vyloučeno, aby byl s touto žádostí spojen návrh na uložení pokuty a jistoty. (Viz ostatně

úřední formuláře č. 313 a 314.) Poněvadž návrh stěžovatelů těmto požadavkům nevyhovuje, byl správně zamítnut.

Čís. 738.

Pro žaloby dle § 36 ex. ř. jsou příslušny soudy i tenkrát, když byla exekuce povolena na základě exekučního titulu pocházejícího od úřadu správního.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1920, R I 896/0.)

Proti exekuci ku vydobytí nedoplatků pensijních příspěvků vedené na základě vykonatelného výkazu o nedoplatecích podal dlužník žalobu, označiv ji jako žalobu dle § 36 ex. ř. Procesní soud první stolice vyhověl žalobě. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i řízení jemu předcházejší a žalobu odmítl. Důvody: Brojí-li se v žalobě proti tomu, že předepsané příspěvky nejsou vykonatelné, že výkaz nedoplatků nezní na povinného, odporují tato tvrzení předloženému titulu a jsou bezdůvodná. Rozebíral-li první soud otázku, že nebyl výkaz nedoplatků doručen žalobci, že nepodepsal žalobce zpátečního lístku připojeného ke spisům administrativním, že žalobce neměl vědomosti o tom, co má platit a kdy, a že původní výměr nedoplatků zněl na společnost Inž. P. a spol., překročil meze rozhodování o žalobě dle § 36 ex. ř., neboť tu již se pustil do otázky, kterou mohou rozhodovati jen úřady správní. Třeba tedy byla žaloba označena, jako žaloba dle § 36 ex. ř., přece se tu ve skutečnosti nejednalo o žalobu takovou. Vždyť § 36 ex. ř. výslovně se obmezuje poukazem na § 7 odstavec druhý a § 9 ex. ř. jen na případy, v těchto odstavcích uvedené, a na případ § 11 ex. ř., ale žádné takové námitky žalobce touto žalobou ve skutečnosti neuplatňoval, neboť předpokladem těchto námitek je, aby splatnost anebo vykonatelnost nebyly náležitě při povolení exekuce vykázané aneb, že při titulu, znějícím na společnost, nelze exekuci povolit proti společníku. Výkaz nedoplatků, na základě kterého byla exekuce povolena, již sám vyvrací, že by tu byly podmínky žaloby dle § 36 ex. ř. Ve skutečnosti tedy rozhodoval první soudce o námitkách, které jsou brojením proti nároku (§ 35 ex. ř.). Ježto tedy rozhodováno bylo napadeným rozsudkem o věci nepatřící na pořad práva, je rozsudek i řízení předcházející zmatečným a bylo vysloveno zrušení a odmítnutí žaloby (§ 477 č. 6 c. ř. s.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a nařídil odvolacímu soudu, by nehledě k použitému důvodu zrušovacímu odvolání vyřídil.

Důvody:

S názorem, že v tomto případě pořad práva jest vyloučen, nelze souhlasiti. Žalobce, dovolávaje se ustanovení § 36 čís. 1 a 2 ex. ř. domáhá se zrušení exekuce soudem povolené jakožto nepřipustné. Rozhodovati o tomto žalobním nároku přísluší pouze a jedině soudům, neboť pro žaloby dle § 36 ex. ř. jsou — na rozdíl od žalob ve smyslu § 35 ex. ř. — příslušny soudy i tenkrát, když exekuce byla povolena na základě exekučního titulu pocházejícího od úřadu správního (§ 1 čís. 10, 12—14 ex. ř.).